១ កូរិនថូស ២ សេចក្តីអធិប្បាយ លោក ស៊ីម៉ូន ម៉ានឆេស្ទ័រ Simon Manchester

មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងលោកចូលចិត្តនិយាយពីរឿងរ៉ាវ«ខាងវិញ្ញាណ»។ បញ្ហាលំបាកត្រង់ថា ប្រសិនបើម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានសេចក្តីពិត «ខាងវិញ្ញាណ» របស់ខ្លួនឯងដែលខុសៗគ្នារៀងៗខ្លួន ហើយគ្រប់ៗគ្នាសុទ្ធតែមានវិធីផ្ទាល់ខ្លួនក្នុងការទៅស្ថានសួគ៌ នោះអ្នកនឹងមិនដឹងប្រាកដថាផ្លូវមួយណាត្រូវឬផ្លូវមួយណាខុសនោះឡើយ ឬថាអ្នកកំពុងតែបង្កើតសេចក្តីពិតរបស់ខ្លួនឡើង ដែលមានប្រយោជន៍តែបន្តិចបន្តួច បន្ទាប់មកបង្ករភាពវឹកវរនិងមិនអាចជួយអ្នកបានទាល់តែសោះ។ អ្វីដែលជាភាពល្អឯករបស់សាសនាគ្រីស្ទគឺនៅត្រង់សេចក្តីបង្រៀនថា ព្រះជាម្ចាស់បានចុះមកកាន់យើងរាល់គ្នា។ សាច់រឿងបុណ្យណូអែលបានសំដែងថា ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមកកាន់យើងរាល់គ្នា ដើម្បីមិនចាំឲ្យយើងដុតចន្លុះ បំភ្លឺស្ថានសួគ៌ដើម្បីស្វែងរកទ្រង់នោះឡើយ។

កូរិនថូស ទី១ គឺជាសំបុត្ររបស់សាវកប៉ុលទៅកាន់ពួកជំនុំដែលមានអំណោយទានច្រើន ប៉ុន្តែមានបញ្ហាច្រើនផងដែរនោះគឺជាពួកជំនុំកូរិនថូសនៅក្នុងប្រទេសក្រិក។ នេះជាពួកជំនុំមួយប្រកបដោយទេពកោសល្យ និងពោពេញទៅដោយថាមពល។ តែជាពួកជំនុំមួយដែលធ្វើអោយក្តៅក្រហាយ ដ្បិតជាពួកជំនុំនៅក្មេងខ្ចី ហើយរឹងចចេសមិនទទួលយកការបង្រៀន។

ពួកជំនុំនេះបង្កើតឡើងដោយសាវកប៉ុល នៅក្នុងដំណើរបេសកកម្មមួយរបស់លោក ប៉ុន្តែក្រោយមកពួកជំនុំមានការប្រែប្រួលទាំងស្រុងតែម្តង។ ទស្សនៈថ្មីៗបានជ្រៀតចូលទៅក្នុងពួកជំនុំនេះ វាគួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែវាផ្តោតសំខាន់ទៅលើការដាក់ខ្លួនឯងជាសំខាន់ ជាទី១។ ដូច្នេះសេចក្តីបង្រៀនអំពីឈើឆ្កាង និងការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលធ្វើឲ្យពួកជំនុំនេះបានក្លាយជាគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានក្លាយជាគំនិតចាស់គំរិល មិនទាន់សម័យសំរាប់ពួកគេទៅវិញ។ គ្រប់ទាំងសេចក្តីបង្រៀនថ្មីៗអំពីភាពជោគជ័យ និងក្តីអំណរដែលពួកគេមាន ធ្វើឲ្យគេគិតថា លោកប៉ុលគឺជាគ្រូបង្រៀនគួរឲ្យធុញថប់ហើយបានបង្រៀនសេចក្តីល្ងីល្ងើ។

ដូច្នេះគ្រីស្ទបរិស័ទនៅកូរិនថូស បានផ្លាស់ប្តូរនិងធ្វើឲ្យសាវកប៉ុលជួបការលំបាកពីព្រោះ លោកគឺជាអ្នកសង់ពួកជំនុំនេះឡើង ហើយទើបពេលនេះលោកត្រូវសរសេរសំបុត្រផ្ញើរទៅពួកគេ ដើម្បីកែតំរូវពួកគេ។ ពួកគេគិតថា ពួកគេបានរីកចំរើនទៅមុខហើយ តែតាមពិតពួកគេបានដើរថយក្រោយវិញទេ ហើយផ្ទុយពីការយកព្រះគ្រីស្ទជាចំនុចកណ្តាលនៃសេចក្តីស្រឡាញ់និងជំនឿរបស់គេ និងសម្រេចកាតព្វកិច្ចជាពន្លឺនៃលោកិយ ពួកគេក៏បានយកខ្លួនឯងជាចំនុចកណ្តាល បែងចែកបក្សពួក មើលទៅដូចជាមនុស្សឆ្កួតលីលា។

ការឆ្កួតលីលាមាន២ប្រភេទ៖ ពេលខ្លះពួកអ្នកមិនជឿមើលមកពួកអ្នកជឿហើយនិយាយថា «អ្នកនេះបាត់បង់ស្មារតីហើយ»។ ពេលខ្លះនៅពេលពួកគេនិយាយថា នេះពិបាកយល់នោះមិនដឹងថាតើពួកគេមានន័យថាពួកអ្នកជឿបានជឿសេចក្តីដែលអ្នកមិនជឿមិនអាចយល់បានទេ ឬថាពួកអ្នកជឿថ្មីគឺជាមនុស្សឆ្កួត និយាយគ្មានហេតុផល។

ចំនុចទី១ពិបាកចៀសវាងណាស់ ដ្បិតជាច្រើនដងពួកអ្នកមិនជឿតែងសំឡឹងមើលពួកអ្នកជឿ ហើយនិយាយថា «ហេតុអ្វីបានជាវណ្ណា ហ្មត់ចត់ចំពោះសាសនាគាត់យ៉ាងនេះ? កុំតឹងរឹងពេក»។ យើងមិនអាចជៀសវាងគំនិតបែបនេះនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែយើងមិនត្រូវក្លាយជាមនុស្សឆ្កួតហើយនិយាយមិនដឹងអីនោះទេ។ គ្រប់ពេលជំនឿរបស់យើងត្រូវប្រកបដោយហេតុផល វិចារណញ្ញាណ មានន័យគ្រប់គ្រាន់និងប្រកបដោយភាពវាងវៃផងដែរ។ តាមពិតជំនឿរបស់យើងប្រកបដោយលក្ខណៈទាំងអស់នោះ។

នៅក្នុងជំពូក១ យើងបានឃើញហើយថា សាវកប៉ុលបានពន្យល់ថា ព្រះចេស្តារបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនអាចមើលឃើញ ដោយមិននិយាយពីឈើឆ្កាងនោះឡើយ វាក៏មិនអាចរកឃើញតាមរយៈការយកវីរបុរស មកដាក់នៅមុខពួកជំនុំ ឬនៅមុខទំព័រទស្សនាវដ្តីឬសៀវភៅគ្រីស្ទបរិស័ទនោះឡើយ ហើយវាក៏មិនអាចរកឃើញតាមរយៈដាក់អ្នកកំប្លែងអធិប្បាយនៅក្នុងពួកជំនុំនោះដែរ។ ព្រះចេស្តារបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងសំដែងចេញ នៅពេលសារនៃឈើឆ្កាងត្រូវបានអធិប្បាយពន្យល់ ពួកជំនុំជួបជុំគ្នា ហើយអ្នកអធិប្បាយបានចែកចាយព្រះបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់លាស់។

ជំពូក១:២៤ បានចែងថា «ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ជាព្រះចេស្តា»។ សាវកប៉ុលបានពន្យល់ថា យើងកំពុងនិយាយពីព្រះគ្រីស្ទដែលបានជាប់ឆ្កាង ទ្រង់ជាព្រះចេស្តានៃព្រះ។ ក្នុងករណីក្រែងលោពួកកូរិនថូស គិតថាសាវកប៉ុលជាមនុស្សឆ្កួតទើបនិយាយដូចនេះ នោះលោកបានបន្តទៀតនៅក្នុងជំពូក១:២៤ ដដែលថា «ព្រះគ្រីស្ទជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះ»។ ឬអាចនិយាយបានម្យ៉ាងទៀតថា ពួកកូរិនថូសគិតថាពួកគេបានរកឃើញផ្លូវថ្មីមួយផ្សេងទៀត និងប្រសើរជាង ដែលបាននាំពួកគេឲ្យមានការរីកចំរើនខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេមានផ្លូវថ្មីមួយដើម្បីទៅជួបព្រះ

អង្គ ដូចនេះហើយទើបសាវកប៉ុលបានព្យាយាមកែតម្រូវពួកគេ ពីផ្លូវខុសនោះ ដោយប្រាប់ពួកគេពីសេចក្តីពិតអំពីព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ និងអំពីប្រាជ្ញាខាងវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ពួកកូរិនថូសបានគិតថា ពួកគេមានទ្វារមួយសំរាប់នាំពួកគេទៅដល់ប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពួកគេគិតថា បានចូលទៅក្នុងតំបន់មួយពិសេសជាងមុន ពីព្រោះពេលនេះពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងកន្លែងមួយដែល អស្ចារ្យជាងមុន។ សាវកប៉ុលបានមានប្រសាសន៍ថា នេះគឺជាសេចក្តីបង្រៀនមួយខុសឆ្គង។ លោកបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុងជំពូក២:៦ ថា «យើងខ្ញុំក៏និយាយតាមប្រាជ្ញាដែរ ... ដែលត្រូវសាបសូន្យនោះទេ»។ ឬអាចនិយាយម្យ៉ាងទៀតបានថា ពួកកូរិនថូសបានទទួលនូវអ្វីមួយដែលនឹងរលាយបាត់ ហើយសាវកប៉ុលចង់ឲ្យពួកគេងាកបែរមករកប្រាជ្ញារបស់ព្រះ ដែលនឹងស្ថិតស្ថេរនៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

ដូច្នេះសព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សខ្លះនិយាយរឿងរ៉ាវទាក់ទងខាងវិញ្ញាណ ហើយក៏បង្កើតគំនិតផ្សេងៗទាក់ទងនឹងវិញ្ញាណដែរ។ សំណួរដែលយើងត្រូវសួរគឺ «តើនោះជាវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬ?» ហើយ «តើការនេះនៅតែមានរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះឬ?»។

យើងនឹងពិនិត្យមើលចំនុច៣យ៉ាង៖

១. ការមកដល់នៃប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

២. ការបោះពុម្ពផ្សាយពីប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

៣. សិទ្ធិអំណាចនៃប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

១. ការមកដល់នៃប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

ខ៦ «យើងខ្ញុំក៏និយាយតាមប្រាជ្ញា»។

ខ៧ «សេចក្តីអាថ៌កំបាំងដ៏លាក់ទុក»។ ពីមុនមកវាមិនទាន់កើតឡើងទេ តែពេលនេះបានកើតឡើងហើយ។ អ្វីដែលពីដើមត្រូវបានគ្របបាំង ពេលនេះបានបើកសំដែងឲ្យឃើញហើយ។

តើប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាអ្វី? ខ២ បានចែងថា «ទ្រង់ត្រូវឆ្កាង»។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្ទត្រូវឆ្កាងគឺជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់? ពីព្រោះវាគឺជាសារប្រាប់ដល់មនុស្ស ពីរបៀបដែលពួកគេអាចផ្សះផ្សារជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។ តើអ្នកចង់ដឹងពីរបៀបក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ទេ? មែនហើយ យើងអាចទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈ*ព្រះគ្រីស្ទដែលបានជាប់ឆ្កាង* ពីព្រោះនៅពេលអ្នកយល់ពីមូលហេតុដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគត នោះអ្នកនឹងមើលឃើញថាព្រះគ្រីស្ទបានបើកទ្វារសំរាប់អស់ពួកអ្នកដែលជឿ។

យើងមិនអាចទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈទស្សនៈ បច្ចេកទេស ការឆ្នៃប្រឌិត ឬពិធីខាងសាសនារបស់មនុស្សនោះឡើយ។ វិធីតែមួយគត់ដែលយើងអាចទាក់ទងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់បាន គឺតាមរយៈការយាងមករបស់ទ្រង់ ដោយការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជំនួសយើង។ ដំណោះស្រាយចំពោះការបដិសេធនិងការភាន់ច្រលំរបស់លោកិយនេះចំពោះព្រះជាម្ចាស់ គឺមិនស្ថិតនៅលើការគិតពិចារណា និងសមិទ្ធផលរបស់យើងនោះទេ តែស្ថិតនៅលើការយល់ដឹងរបស់យើងចំពោះអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទវិញ។ ទ្រង់បានយាងមកផែនដីដើម្បីយើង ហើយទ្រង់បានទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មរបស់យើង គឺទទួលយកសេចក្តីស្លាប់របស់យើងដាក់នៅលើអង្គទ្រង់។

អ្នកណាខ្លះដែលជឿថា ប្រាជ្ញាខាងវិញ្ញាណដ៏ពិតនេះបានមកដល់ហើយ? ខ៨ បានចែងថា «គ្មានចៅហ្វាយណាក្នុងលោកិយនេះ...»។ ពួកអ្នកដឹកនាំក្នុងសម័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ បានកាត់ព្រះយេស៊ូវចេញពីពួកគេ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ យើងមិនអាចកាត់ព្រះយេស៊ូវចេញដោយការឆ្កាងទ្រង់នោះទេ តែអ្នកផ្ទាល់អាចកាត់ទ្រង់ចេញដោយគេចចេញពីទ្រង់ ឬមិនចូលចិត្តទ្រង់ ឬធ្វើព្រងើយកន្តើយចំពោះទ្រង់។ ប្រសិនបើអ្នកកាត់ព្រះគ្រីស្ទចេញពីគំនិត ពីជីវិត ឬពីផែនការណ៍របស់អ្នក នោះអ្នកនឹងបាត់បង់នូវប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនខាន។

ខ៦ បានលើកឡើងពីក្រុមមួយផ្សេងទៀត ដែលអាចបាត់បង់នូវប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេជាគ្រីស្ទបរិស័ទមិនមានភាពពេញវ័យ ឬគ្រប់លក្ខណ៍។ សាវកប៉ុលបានលើកឡើងថា «នៅក្នុងចំណោមមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ នោះយើងខ្ញុំក៏និយាយ»។ ពួកកូរិនថូស គឺជាពួកអ្នកជឿ តែពួកគេបានប្រព្រឹត្តិកំហុសដោយគិតដូចកូនក្មេង។ ពួកកូរិនថូសគឺជាគ្រីស្ទបរិស័ទពិតប្រាកដ ហើយជីវិតរបស់ពួកគេមិនបានដាច់

ចេញពីព្រះគ្រីស្ទឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានបាត់បង់ការរីកចំរើននៅក្នុងទ្រង់វិញ។ នេះគួរឲ្យសោកស្ដាយណាស់ ដ្បិតមនុស្សម្នាក់បានចាប់កំណើតហើយ តែបែរជាមិនមានការរីកធំធាត់ទៅវិញ។

ផ្ទុយពីការក្លាយជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងខ៦ ពួកគេនៅជាកូនខ្ចី (៣:១)។ នៅក្នុងពួកជំនុំតែងមានសមាជិកដែលប្រៀបបាននឹងកូនក្មេងដែលទើបតែរៀនដើរ និងខ្លះទៀតជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណ៍។ មានន័យថា អ្នកខ្លះបានចាប់ផ្ដើមជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់ពួកគេ តែមើលទៅដូចជាមិនបានរីកចំរើនសោះ តែមានអ្នកខ្លះទៀតដែលបានចាប់ផ្ដើមជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ហើយបានរីកចំរើននៅក្នុងការយល់ដឹង និងការស្គាល់ព្រះអង្គ និងជីវិតបរិសុទ្ធ។

ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសំដែងប្រាជ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនេះឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានឃើញ ប៉ុន្តែវាជារឿងអស្ចារ្យមួយក្នុងការចាប់យកប្រាជ្ញានេះ។ នៅក្នុងខ១០ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា «ព្រះទ្រង់បានសំដែង...»។

ពិនិត្យមើលខ្លួនអ្នកផ្ទាល់៖ តើសារពីព្រះគ្រីស្ទជាប់ឆ្កាងមានន័យសំខាន់សំរាប់អ្នកដែរឬទេ? តើសារនេះបានផ្លាស់ប្ដូរជីវិតអ្នកដែរឬទេ? តើអ្នកបានមើលឃើញថា សារនេះគឺជាផ្លូវនាំទៅកាន់គ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬទេ? ប្រសិនបើចំលើយរបស់អ្នកគឺជា «បាទ» នោះវាគឺជាការអស្ចារ្យមួយ។ ប៉ុន្តែមានសំណួរមួយទៀតសួរថា «ប្រសិនបើអ្នកមើលឃើញថា ព្រះគ្រីស្ទបានជាប់ឆ្កាងគឺជាផ្លូវទៅកាន់គ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ តើអ្នកនៅតែរាប់ប្រសាសន៍អំពីព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់ត្រូវឆ្កាងជាប្រសាសន៍សំខាន់បំផុតនិងជាគ្រឹះនៃជំនឿឬទេ? ពួកកូរិនថូស បានលើកឡើងថា «យើងអាចបំភ្លេចការនោះចោល»។ ប៉ុន្តែត្រូវចាំថា ព្រះគ្រីស្ទបានជាប់ឆ្កាង គឺនៅតែជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់លក្ខណ៍ ដូចជាសោទ្វារ ដែលសំខាន់សំរាប់អ្នកក្នុងការចូលផ្ទះដូច្នោះដែរ។ អ្នកមិនដែលចាក់សោរបើកទ្វារហើយ បោះកូនសោចោលនោះទេ។ អ្នកតែងបើកទ្វារហើយ ចូលទៅក្នុងផ្ទះហើយទុកកូនសោយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ពីព្រោះវាសំខាន់គ្រប់ពេលសំរាប់អ្នក។ សារពីព្រះគ្រីស្ទបានជាប់ឆ្កាងគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូប។ សារនេះពន្យល់ពីព្រះគម្ពីរទាំងមូល ពីផែនការណ៍របស់ព្រះជាម្ចាស់ ពីរបៀបក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និងពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បានអត់ទោសបាបឲ្យយើងផង។ លើសពីនេះវាក៏បានពន្យល់ពីរបៀបធ្វើឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច និងពីរបៀបក្នុងការចែកចាយដំណឹងល្អដល់លោកិយនេះផងដែរ។

ពួកកូរិនថូសបានត្រលប់ជាមិនគ្រប់លក្ខណ៍ ដោយព្រោះតែពួកគេបានឈប់ផ្ដោតសំខាន់ទៅលើព្រះគ្រីស្ទដែលទ្រង់បានជាប់ឆ្កាង គឺជាប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់។នោះគឺជាការមកដល់ នៃប្រាជ្ញាពិតប្រាកដខាងវិញ្ញាណ។

២. ការបោះពុម្ពផ្សាយពីប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

ការបោះពុម្ពផ្សាយគឺជាកត្តាដ៏សំខាន់បំផុត សំរាប់អ្នកករនិពន្ធ។ ព្រះជាម្ចាស់គឺជាអ្នករៀបចំតាក់តែងសៀវភៅឡើង។ ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយពីព្រោះព្រះគម្ពីរ ត្រូវបានតាក់តែងឡើងដោយអ្នកនិពន្ធប្រមាណជាង៤០នាក់ ដែលបានសរសេរឡើងនៅក្នុងទ្វីប៣ខុសគ្នា ក្នុងរយៈពេលប្រមាណជាង២០០០ឆ្នាំនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ជាបីភាសា ហើយទោះបីជាពួកគេមិនអាចមើលឃើញពីអ្វីដែលអ្នកដទៃទៀត បានសរសេរក្ដី តែយើងបានមើលឃើញថា ពួកអ្នកនិពន្ធដែលស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺសុទ្ធតែបាញ់ឆ្ពោះទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទដូចគ្នាទាំងអស់។ ដូច្នេះនេះគឺជាសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយ។

នៅក្នុងខ១០-១៣ សាវកប៉ុលបានពន្យល់ថា ជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទមិនមែនឆ្កួតលីលានោះទេ តែមានមូលដ្ឋានស្ថិតនៅលើព្រះបន្ទូលជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ នៅពេលគ្រីស្ទបរិស័ទខ្លះនិយាយពីជីវិតរបស់ខ្លួន និងរឿងរ៉ាវខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ នោះជារឿយៗតែងតែមានភាពស្រពិចស្រពិលទាំងអស់។ នៅពេលខ្លះអ្នកបានឮគ្រីស្ទបរិស័ទខ្លះ និយាយពីរឿងខាងវិញ្ញាណ ហើយពួកគេគិតថា ពួកគេគឺជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណល្អជាងគ្រីស្ទបរិស័ទឯទៀត។ តែនៅពេលយើងស្ដាប់ពួកគេនិយាយ នោះយើងមិនយល់ទាល់តែសោះ។ នេះគឺជាអត្តសញ្ញាណរបស់ពួកកូរិនថូស។ ពួកកូរិនថូស បានបោកបញ្ឆោតខ្លួនឯង ដោយនិយាយពីរឿងរ៉ាវទាក់ទងខាងវិញ្ញាណ ហើយពួកគេយល់ថាពួកគេមានការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណខ្ពស់ជាងអ្នកឯទៀត។ នេះគឺជាការមួយដែលធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងក្នុងនោះរួមទាំងសាវកប៉ុលដែរ។

នៅក្នុងខ១០-១៣ សាវកប៉ុលបានពន្យល់ថា ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការដែលសំខាន់បំផុត។ ទ្រង់បានបោះពុម្ពសៀវភៅមួយក្បាលដែលគ្រប់គ្នាអាចអានបាន ហើយក៏មានន័យដែរថា មិនមានអ្នកណាម្នាក់អាចអួត ឬខកចិត្តអំពីរឿងរ៉ាវខាងវិញ្ញាណនោះឡើយ។

ចូរស្រមើស្រមៃថា នៅទីនេះមានសាស្ត្រាចារ្យដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់ គាត់បានសំរេចចិត្តថា នឹងបោះពុម្ពសៀវភៅមួយក្បាល ដូច្នេះតើគាត់នឹងធ្វើអ្វីខ្លះ? មាន៤ដំណាក់កាលដែលគាត់ត្រូវធ្វើ។ ទីមួយ គាត់ត្រូវស្រាវជ្រាវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងឲ្យត្រូវនឹងប្រធានបទរបស់គាត់។ ទីពីរ គាត់ត្រូវរៀបរៀងអត្ថបទទាំងនោះទៅតាមលំដាប់លំដោយរបស់វា។ ទីបី គាត់ប្រើអ្នកណាម្នាក់ឲ្យយកអត្ថបទនោះទៅបោះពុម្ព។ ទីបួន គាត់យកសៀវភៅនោះទៅថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ ហើយបង្រៀនមេរៀនចេញពីសៀវភៅនោះ។ នេះដូចអ្វីបេះបិទ ដែលព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើ ដូចដែលយើងបានឃើញនៅក្នុងខ១០-១៣។ ដំណាក់កាលទាំងបួនដែលមានចែងនៅក្នុងខ១០គឺ «ព្រះវិញ្ញាណនៃទ្រង់ស្ទង់មើល...»។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះស្ទង់មើលពីព្រះទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ក្រៅពីខ្លួនឯង គ្មានអ្នកណាម្នាក់អាចយល់ពីជំរៅចិត្តរបស់យើងបានឡើយ ដូចគ្នានឹងព្រះជាម្ចាស់ដែរ ក្រៅពីវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះតើអ្នកណាអាចយល់ ពីព្រះជាម្ចាស់ដ៏មើលពុំឃើញបាន?

ខ១៣ «ព្រះវិញ្ញាណបង្រៀន...»។ ទ្រង់បានប្រមូលផ្តុំសំភារៈរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងខ១៣ក «យើងក៏និយាយ...» មានន័យថាយើងបានបោះពុម្ពនូវអ្វីៗ ដែលទ្រង់បានប្រាប់យើងឲ្យធ្វើ។ ទីបួននៅក្នុងខ១២ ព្រះបានផ្តល់មកយើង មានន័យថាព្រះវិញ្ញាណបានស្ទង់មើលពីព្រះជាម្ចាស់ ចងក្រងរឿងរ៉ាវគ្រប់យ៉ាងតាមលំដាប់រៀង បោះពុម្ពរឿងរ៉ាវទាំងអស់នោះតាមរយៈកវីនិពន្ធដែលជាមនុស្ស បន្ទាប់មកបង្រៀនពួកគេ នៅពេលណាបណ្តាជនចង់ស្វែងយល់ពីព្រះជាម្ចាស់។

នៅថ្ងៃលៀងព្រះអម្ចាស់ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ថា ខ្ញុំនឹងឃ្លាតទៅ ខ្ញុំនឹងត្រូវស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមក ហើយនិងជួយអ្នកឲ្យចងចាំនូវការពីរយ៉ាង៖ ទីមួយជួយពួកសាវកឲ្យចងចាំនូវអ្វីៗដែលខ្ញុំបានមានបន្ទូល ហើយទីពីរ គឺចងចាំនូវអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើង»។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងពីរបៀបដែលពួកសិស្សទាំង១១បានចងចាំនូវអ្វីៗ ដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូល ជាពិសេសព្រះបន្ទូលដ៏វែងរបស់ទ្រង់ នោះចំលើយគឺមាននៅត្រង់នេះស្រាប់។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានជួយពួកសិស្សឲ្យចងចាំនិងកត់ត្រានូវហេតុការណ៍ទាំងឡាយ។

ហេតុនេះសៀវភៅព្រះគម្ពីរ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនបានធ្វើកិច្ចការដាច់ដោយឡែកតែឯងនោះទេ គឺទ្រង់បានប្រើព្រះបន្ទូលនេះ។ ដូច្នេះ ការកែទម្រង់លេចជារូបរាងឡើង ដោយព្រោះមនុស្សតែម្នាក់ បានស្រាវជ្រាវព្រះបន្ទូលព្រះឡើងវិញ។ នៅពេលមនុស្សច្រើននៅក្នុងប្រទេសអង់គ្លេសបានជឿលើព្រះគ្រីស្ទ ក្រោមការដឹកនាំរបស់លោកវ៉េសលី និងលោកវ៉ាយហ្វៀល មិនមែនដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការតែម្នាក់ឯងនោះទេ តែដោយសារមនុស្សនាំគ្នាក្រោកឈរ ហើយបានអធិប្បាយខ្លាំងៗថា «អ្នកត្រូវការការកើតម្តងទៀត»។ ពួកគេបានប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរទៅលើព្រះបន្ទូលនោះដោយអំណាច។

នេះសំខាន់ណាស់ ដូចគ្នានឹងពួកជំនុំសព្វថ្ងៃនេះដែរ ដែលយល់ថា អ្នកអាចដើរតាមព្រះវិញ្ញាណ ហើយថាព្រះវិញ្ញាណនឹងនាំអ្នកទៅកាន់កន្លែងថ្មីៗ ដែលនៅឯនាយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើងម្តងហើយម្តងទៀតថា ប្រសិនបើអ្នកដើរតាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នកមកមើលព្រះបន្ទូលទ្រង់វិញ។ ទ្រង់នឹងនាំអ្នកឲ្យសិក្សាយ៉ាងស៊ីជំរៅនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់។ អ្នកមិនអាចដើរតាមព្រះវិញ្ញាណ តែទុកព្រះគម្ពីរចោលមួយអន្លើនោះឡើយ។ ប្រសិនបើអ្នកដើរតាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នកដឹងខ្លួនឯងថា អ្នកកំពុងតែចូលកាន់តែជ្រៅទៅៗ ទៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ប្រាជ្ញាពិតប្រាកដខាងវិញ្ញាណ បានមកដល់ហើយ ហើយក៏បានបោះពុម្ពហើយដែរ និងមានមនុស្សជាច្រើនបានពេញចិត្តចំពោះសៀវភៅនេះ (ព្រះគម្ពីរ) ជាពិសេសពួកអ្នកដែលបានទទួលព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាអ្នកមិនបានទទួលព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ ក៏ព្រះគម្ពីរនៅតែជាសៀវភៅដ៏សំខាន់បំផុតមួយដែលគួរតែអាន ហើយខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តគ្រប់គ្នាឲ្យអាន មិនថាអ្នកនៅក្នុងស្ថានភាពបែបណានោះទេ ពីព្រោះនៅពេលអ្នកអាន នោះអ្នកនឹងបានឃើញសេចក្តីពិតពីព្រះគ្រីស្ទ។

៣. សិទ្ធិអំណាចនៃប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ

សាវកប៉ុលចង់ឲ្យពួកកូរិនថូសដឹងថា ពួកគេមិនមែនជាក្រុមមួយដែលពិសេសជាងគ្រីស្ទបរិស័ទដទៃទៀតនោះឡើយ។ តាមពិតពួកគេកំពុងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់ ដ្បិតបានបាត់បង់នូវសេចក្តីពិតដែលថា មានតែមនុស្សពីរពួកប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងលោកិយនេះ នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាមនុស្សគ្មានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (ខ១៤) ឯនៅក្នុងទី១៥វិញ និយាយពីមនុស្សខាងវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ

មានន័យថា មានពួកអ្នកដែលនៅជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ និងពួកអ្នកដែលឥតមានព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រាន់តែជាមនុស្សដែលជឿលើដំណឹងល្អប៉ុណ្ណោះ ហើយគេបានទទួលព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈជំនឿ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចង់និយាយពីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់អ្នកជាមួយនឹងអ្នកដទៃទៀត នោះអ្នកមិនត្រូវមានការភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ប្រសិនបើមានការពិបាកយល់ចំពោះពួកគេ។ នៅក្នុង ខ១៤បានចែងថា «មនុស្សខាងសាច់ឈាម គេមិនទទួលសេចក្តីខាងឯ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះទេ» មានន័យថា មានអ្នកខ្លះនឹងមិនចង់និយាយពីព្រះយេស៊ូវ ហើយមានអ្នកខ្លះទៀតគិតថា «ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយពីអ្វីនោះទេ ខ្ញុំគិតថាអ្វីដែលអ្នកកំពុងតែនិយាយឥតមានប្រយោជន៍ទេ»។

ខ១៥ បានចែងថា «មនុស្សខាងវិញ្ញាណ...» មានន័យថា គ្រីស្ទបរិស័ទដែលបានទទួលអំណោយទានមើលឃើញពីប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះពេលនេះអាចមើលឃើញគ្រប់ទាំងអស់តាមរយៈដំណឹងល្អ។ បុគ្គលដែលមិនមែនជាគ្រីស្ទបរិស័ទ មិនអាចយល់ពីដំណឹងល្អនោះទេ តែបុគ្គលដែលបានត្រលប់ជាគ្រីស្ទបរិស័ទហើយ អាចមើលឃើញពីឆាកជីវិតទាំងស្រុងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទបាន។

សេចក្តីពិតអំពីប្រាជ្ញាពិតខាងវិញ្ញាណ ផ្តោតសំខាន់ទៅលើព្រះគ្រីស្ទ និងកិច្ចការនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់មកដល់យើងរាល់គ្នា ដែលនេះគឺជាផ្ទៃរឿងនៃព្រះគម្ពីរទាំងមូល។ ប្រាជ្ញានេះបានមកដល់ហើយ បានបើកសំដែងឲ្យឃើញហើយ តែអ្នកនៅតែត្រូវការជំនួយដើម្បីឲ្យអាចយល់បាន អ្នកត្រូវការការប្តេជ្ញាចិត្តខ្ពស់ជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ទើបអាចយល់បាន។ អ្នកត្រូវការវិលបែរទៅឯព្រះគ្រីស្ទ មិនត្រូវគេចចេញពីទ្រង់ឡើយ នោះទ្រង់នឹងជួយអ្នកមិនខាន។ ព្រះគម្ពីរត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ជាសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យមួយក្បាល។ ត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះពួកអ្នកដែលមករកអ្នក ទោះបីជាអ្នកនោះជាមិត្តជិតស្និត ឬសាច់ញាតិក្តី ដោយនិយាយថា «ខ្ញុំមានសារពីព្រះជាម្ចាស់មក ទ្រង់មានបន្ទូលយ៉ាងនេះមួយ ឬយ៉ាងនោះមួយ» តែសារនេះមិនមាននិយាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ មនុស្សបែបនោះមិនបានមកជួយអ្នកទេ តែផ្ទុយទៅវិញអ្នកនោះបានមកបោកប្រាស់អ្នកវិញ ពួកគេបានបោះបង់ចោលផ្លូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ហើយ។ នៅពេលព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល ទ្រង់មានបន្ទូលតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នោះជារបៀប ដែលទ្រង់បានសន្យាមានបន្ទូលមកកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនបាននិយាយថាទ្រង់មិនអាចមានបន្ទូលនោះទេ ប្រសិនបើទ្រង់សព្វព្រះទ័យទ្រង់អាចមានបន្ទូលតាមរយៈមេឃ ឬដាស់មនុស្សតាមរយៈការយល់សុបិន្តណាមួយ ឬតាមរយៈសោកនាដកម្ម ឬរឿងរ៉ាវផ្សេងៗ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់សព្វព្រះទ័យប្រទានសេចក្តីសន្យាឲ្យអ្នក នោះនឹងធ្វើឡើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលទ្រង់ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរជាមិនខាន។

ជាចុងក្រោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មានអំណាចណាស់។ ព្រះបន្ទូលប្រៀបបាននឹងវ៉ែនតាមួយគូរ ដែលយើងអាចឆ្លុះមើលពិភពលោក។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ល្អចំពោះយើងណាស់! ទ្រង់មិនគ្រាន់តែសង្គ្រោះយើងចេញពីអំពើបាបរបស់យើងប៉ុណ្ណោះនោះទេ តែទ្រង់ថែមទាំងសង្គ្រោះយើងចេញពីភាពភាន់ច្រលំទៀតផង។ នៅក្នុងជំពូក២ សាវកប៉ុលបានជួយពួកកូរិនថូសទាំងអស់នេះ ឲ្យបានយកព្រះគ្រីស្ទធ្វើជាចំនុចកណ្តាលក្នុងជីវិត យកព្រះគម្ពីរធ្វើជាគ្រឹះរបស់ពួកគេ ដែលនោះគឺជាវិធីដ៏ល្អបំផុតសំរាប់គ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបឈានឆ្ពោះទៅមុខ។

The above is an abridged translation of "Who has discernment?" by Simon Manchester. If you wish to hear the original English sermon, please go to http://thegospelcoalition.org/resources/entry/who_has_discernment